

Arrest

nr. 175 085 van 21 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat K. JANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, Arabier en een Sjiitische moslim te zijn. U werd geboren op X in X.

U verklaart in Bagdad steeds op hetzelfde adres gewoond te hebben, namelijk in Bayaa. In 2007 vluchtte u door de omstandigheden in Irak naar Syrië, waar u vier jaar verbleef tot uw terugkeer in 2011. Hierna ging u terug op hetzelfde adres in Bayaa wonen. Terug in Irak werkte u kortstondig in een winkel voor cosmetica, waarna u zelfstandig als taxichauffeur begon te werken. Na uw terugkeer merkte u dat uw vrienden opgesplitst waren in verschillende groepen die in de lijn lagen van het sektarisch conflict. U zag ook dat sommige van uw vrienden lid waren geworden van de communistische partij in Irak (ICP), Hazb Al Shoieïë. U

hield van de ideeën van de ICP en genoot ervan om met uw vrienden die in ICP zaten af te spreken omdat ze open minded waren. U kwam regelmatig samen met deze vrienden, namelijk A.J., M.A. en M.Y., om over hun ideeën te praten, en u probeerde samen met uw vrienden nieuwe ideeën te ontwikkelen. U werd echter geen lid van de ICP omwille van uw werk en uw gebrek aan tijd.

In juli 2015 werd u benaderd door de verantwoordelijke van Asaeb Ahl al-Haq (een Sjiitische militie(AAH)) in Bayaa om lid te worden en mee te gaan strijden met Hashd al Shaabi (een verzameling van milities die tegen IS strijdt, ook bekend onder de naam Popular Mobilization Units (PMU)). Deze verantwoordelijke, A.A., zei dat u als Sjiit één van hen was en dat u, omdat alle jongeren uit de buurt al aangesloten waren om mee te vechten bij Hashd al Shaabi, dat ook moest doen. U zei tegen A.A. dat u later een antwoord zou geven en keerde terug naar huis. Later ging u terug naar het kantoor van AAH en zei u dat u niet mee kon vechten omdat u oorlog en het sektarisch conflict haatte. U kreeg als antwoord dat dit niet uw mening was, maar dat uw communistische vrienden hier iets mee te maken hadden.

Diezelfde avond belde een lid van AAH, die u niet kende maar wel al eens in de buurt had gezien, aan en zei dat u mee moest komen naar het kantoor omdat A.A. u wilde spreken. Aangekomen in het kantoor van AAH zei A.A. tegen u dat u moest meewerken en dat hij u een tijdje zou geven om hierover na te denken. U kreeg te horen dat ze u nodig hadden indien ze moesten gaan vechten of om informatie te verzamelen. U mocht van A.A. ook uw communistische vrienden niet meer zien. U werd 3 dagen opgesloten en mishandeld om u een lesje te leren. Ze sloegen u en u werd mondeling vernederd. Hierna lieten ze u terug vrij. A.A. waarschuwde u dat u beter niet de eisen van AAH negeerde, aangezien dit maar een lichte marteling was en ze niet zouden aarzelen u te vermoorden. U zei dat u een tijdje nodig had zodat u kon gaan werken en u uw familie kon ondersteunen. U zei dat u zichzelf dan na een maand zou aansluiten bij AAH. U kreeg deze maand tijd toegekend.

U besloot Irak te verlaten, en gebruikte de verkregen tijd om uw auto te verkopen. Op 21 augustus 2015 besloot u echter af te spreken met uw communistische vrienden om afscheid te nemen en uit te leggen waarom u wou vluchten. U zat bij A.J. thuis in Bayaa, rond 8 uur 's avonds, wanneer u omsingeld werd door leden van AAH. Ze vielen binnen en M.A., M.Y. en u konden ontsnappen. U vluchtte naar Zeyona in Bagdad, naar de tante van uw moeder, M.. U belde uw moeder om 2 uur 's nachts en kwam te weten dat A.J. vermoord was. Ook meldde uw moeder dat u niet naar huis kon komen omdat het huis omsingeld was door leden van AAH. U bleef in Zeyona en op 3 september 2015 vertrok u definitief uit Irak.

U nam het vliegtuig van Bagdad naar Istanboel in Turkije. Daar verbleef u ongeveer 10 dagen om uw verdere reis te plannen. U vond een smokkelaar en deze bracht u met een tram naar een bos. Van hieruit ging u een heel stuk te voet door het bos, waarna u met de auto verder bent gereden. U weet niet welke landen u doorkruiste, en op 25 september 2015 kwam u aan in België. U vroeg op 28 september 2015 asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van de rantsenkaart van uw familie, een kopie van de bewonerskaart van uw vader, een foto van de eerste pagina van uw paspoort en twee boekjes met informatie over de Irakese communistische partij.

B. Motivering

U verklaart dat u Irak verlaten heeft omdat u vreest dat AAH u gaat vermoorden omdat u geweigerd heeft lid te worden en mee te vechten met Hashd al Shaabi en u een bevel van AAH om niet meer om te gaan met uw communistische vrienden genegeerd heeft. Op basis van deze verklaringen en na grondige evaluatie van uw dossier wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de werving voor Hashd al Shaabi door AAH. Informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) bevestigt namelijk dat er voldoende vrijwilligers zich aanmelden voor Hashd al Shaabi (of Popular Mobilization Units (PMU)). U heeft niet hard kunnen maken waarom net u zich moest aansluiten bij de PMU. Gedurende het gehoor werd verschillende keren gevraagd waarom u specifiek aangeworven moest worden. Hierop kan u enkel zeggen dat u geworven moest worden omdat u een Sjiit bent, dat je één van hen bent, dat AAH machtiger is dan de overheid en dat u moest gaan strijden (CGVS, p.12). Geconfronteerd met de informatie van het CGVS kan u enkel zeggen dat het CGVS misschien enkel over algemene informatie beschikt en dat het CGVS niet weet wat er precies gebeurt in de steden. Deze uitleg overtuigt echter niet. Uit de informatie blijkt namelijk dat er in bronnen over Hashd al Shaabi, stevast vermeld wordt dat de organisatie uit vrijwilligers bestaat en in geen van de rapporten die in de afgelopen jaren over de mensenrechtensituatie in Irak gepubliceerd werden, wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering van de kant van de Sjiitische milities. Hierdoor kan er dus geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde verplichte rekrutering door AAH voor Hashd al Shaabi en de hierop volgende vervolgingsfeiten. Aangezien dit element mede de kern uitmaakt van uw vluchtmotief, doet dit op fundamentele wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarnaast wordt er ook opgemerkt dat u uw vermeende sympathie voor de Communistische Partij van Irak (CPI) niet geloofwaardig heeft kunnen maken. Hoewel u beweert sinds 2011 achter de ideeën van de partij te staan en u ongeveer om de drie dagen afsprak met uw vrienden om over deze ideeën te praten (CGVS, p.7),

blijkt uw kennis van de partij en zijn ideologie dermate beperkt dat aan enige affiniteit hiermee geen geloof gehecht kan worden. Zo verklaart u tijdens de laatste verkiezingen, die u in 2012 plaatst, op Maliki van de Da'awa Al Kanaan partij gestemd te hebben (CGVS, p.7) en niet op de ICP. U verklaart dit door te stellen dat er toen niemand was van de ICP en dat de ideeën ongeveer gelijk waren (CGVS, p.7). Hierbij spreekt u uzelf tegen. U heeft namelijk zelf aangegeven dat de ICP momenteel leden heeft in het parlement, waar u de namen echter niet van kent (CGVS, p.6). Verder blijkt ook uit informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier), dat er geen verkiezingen waren in Irak in 2012 maar dat de ICP wel degelijk deelgenomen heeft aan de provinciale verkiezingen van Bagdad in 2013 onder de Al Iraqia National and United Coalition en dat de ICP deelgenomen heeft aan de nationale verkiezingen van 2014 onder de Civil Democratic Alliance. Het is dan ook raar dat u stelt sinds 2011 sympathieën te hebben voor deze partij en zijn ideeën, maar dat u aangeeft niet op deze partij gestemd te hebben. Daarbovenop stelt informatie (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) dat het ultieme politieke doel van de Da'awa partij een Islamitische Sjiitische regering in Irak is en dat Maliki sinds 2011 bijstand bood in het politiek actief maken van AAH, die volgens informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) verantwoordelijk is voor verschillende mensenrechtenschendingen, waaronder het vermoorden van Soennieten. Dit ondermijnt uw verklaring dat de ideeën van Da'awa partij gelijk lopen met die van de ICP aangezien bovenstaande vaststelling moeilijk te rijmen valt met de principes van gelijkheid en een afkeer van het sektarisch conflict, die volgens uw verklaringen, de basis zijn waarvoor de ICP staat (CGVS, p.5).

Ook werd u verschillende keren gevraagd wat het communisme inhoudt en waarvoor de ICP juist staat. Hierbij kan u steeds slechts vage antwoorden geven. Zo werd er verschillende keren gevraagd waar de partij voor staat of wat u aantrok in het communisme. Daarbij komt u nooit verder dan te stellen dat ze voor gelijkheid staan, dat ze respect hebben voor geloven, dat ze niemand boven een ander verkiezen, dat ze vrede willen en dat ze tegen het sektarisch conflict zijn (CGVS, p.5, 7 en 19). Hierop doorgevraagd hoe de ICP dit specifiek wil bereiken kan u enkel oppervlakkig antwoorden dat ze in gelijkheid geloven, van de natuur houden en mensen wil laten nadenken over onderwijs door middel van protesten en hun meningen te uiten in het parlement (CGVS, p.6-7, 19). Gezien u verklaart achter de ideeën van de ICP te staan en verklaart geen lid te zijn omdat u het druk heeft met uw werk, kan er van u redelijkerwijs toch verwacht worden dat u iets specifieker kan uitleggen hoe de partij dit wil bereiken. Er werden u vervolgens nog specifieke vragen over een topic dat uzelf aanhaalde als een onderwerp waarmee de ICP zich bezighoudt, gesteld. Nadat u gevraagd werd hoe de ICP specifiek mensen op educatief vlak willen helpen, kan u enkel antwoorden dat ze hielpen met opleidingen op scholen (CGVS, p.7). Na verder aandringen waarbij suggesties werden gegeven of deze hulp financieel, inhoudelijk of materieel was, verklaart u uiteindelijk dat het hulp was op financieel vlak, waarbij ze geld bij elkaar raaptten voor mensen die dit nodig hadden (CGVS, p.7). Indien u wel degelijk enige vorm van affiniteit had met de communistische ideologie en de ICP kan er van u toch verwacht worden dat u iets gedetailleerder kan spreken over deze materie in plaats van steeds te vervallen in oppervlakkige beschrijvingen en dat u ook iets doorleefder kan vertellen over hoe deze ideeën tot concrete oplossingen uitgewerkt zouden moeten worden.

Daarnaast werd er verschillende malen gepeild naar waarover u juist met uw vrienden praatte als jullie samen kwamen. Ook hier blijft u constant vaag en oppervlakkig. Gevraagd wat u en uw vrienden deden als jullie samen kwamen, stelt u dat jullie niets deden, dat jullie praatten en dat hun ideeën overeenkomen met uw ideeën (CGVS, p.6). Gepolst naar de inhoud van deze gesprekken komt u wederom niet verder dan te stellen dat u en uw vrienden over gelijkheid praatten en over het in opstand komen om verandering in het land te brengen (CGVS, p.6). Ook hier slaagt u er niet in dit te specificeren. Na lang aandringen, geeft u uiteindelijk aan dat u naar betogingen ging (CGVS, p.6). Na een tweede keer gevraagd te hebben wat u specifiek met uw vrienden deed, en waarover jullie juist praatten, verklaart u wederom dat jullie via protesten gelijkheid en mensenrechten willen, dat jullie vreedzaam zijn en alle geloven respecteren (CGVS, p.18). Gezien u met deze vrienden ongeveer om de drie dagen afsprak, gedurende verschillende jaren, kan er redelijkerwijs toch verwacht worden dat er meer gezegd werd dan dat jullie tegen het sektarisch conflict zijn en dat jullie gelijkheid willen.

Tot slot legt u ook nog eens ongerijmde verklaringen af omtrent de leiding van de ICP. Gevraagd wie de leider was van Hazb Al Shoieï, zegt u dat dit Abas is, iemand die u niet kent maar waarvan u weet dat hij verantwoordelijk is (CGVS, p.7). Daarna, weliswaar nadat u tijdens uw gehoor op het CGVS een pauze werd toegekend, verklaart u plots uit het niets, bij de vraag wat de manieren waren van de partij om hun doelstellingen te verwezenlijken, dat de leider van de partij Hamid Majeed Mosa is (CGVS, p.19). Het kan alleszins bevreemdend genoemd worden dat u dit antwoord, waarvan uit informatie blijkt dat het inderdaad de leider is (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), niet gegeven heeft op het moment dat er naar gevraagd werd. Dit alles doet concluderen dat er aan uw verklaarde politieke sympathieën geen geloof gehecht kan worden. Gezien uw politieke overtuiging een elementair deel uitmaakt van uw vluchtmotief, ondermijnt dit dan ook uw geloofwaardigheid fundamenteel.

Daarnaast zijn er nog enkele vaststellingen die uw geloofwaardigheid verder onderuithalen. Zo kunnen uw verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten allerm minst geloofwaardig genoemd worden. U verklaart namelijk uw paspoort en identiteitskaart afgegeven te hebben aan de smokkelaar (CGVS, p.8). Het kan op zijn minst onwaarschijnlijk genoemd worden dat u zo'n belangrijke documenten, die uw identiteit bewijzen, aan

een smokkelaar afgeeft en u geen manier vindt om deze terug te krijgen. Dit doet vermoeden dat u uw paspoort (en uw identiteitskaart) achterhoudt voor de asielinstanties om zo het werkelijke moment van vertrek, en de manier waarop u vertrokken bent, te verbergen.

Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de manier waarop u A.A. kent. Bij DVZ verklaart u namelijk dat een vriend, A.A., lid is van Asaeb Ahl al-Haq (vragenlijst CGVS afgenomen bij DVZ vraag 5 bij 3. De vrees of het risico bij terugkeer). Tijdens uw gehoor bij het CGVS, verklaart u echter dat u hem niet persoonlijk kende maar dat u wel vrienden van hem kende omdat ze bij u op school zaten (CGVS, p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, blijft u bij uw tweede versie, waarbij u zegt dat het een vriend van een vriend is (CGVS, p.18). Het simpelweg vasthouden aan één versie van de feiten, biedt echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid, die dan ook overeind blijft staan. Bovenstaande bevindingen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. U verklaart in Irak geboren te zijn en tussen 2007 en 2011 in Syrië gewoond te hebben, waarna u terug naar Bagdad in Irak verhuisd bent (CGVS, p3). Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw woonplaats binnen Irak, waarbij u verklaart steeds in Bayaa in Bagdad gewoond te hebben (CGVS, p.3), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op

zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten veranderen voorgaande analyse niet. Uw nationaliteitsbewijs, de kopie van uw identiteitskaart, de kopie van de rantsoenkaart van uw familie, de kopie van de bewonerskaart van uw vader en de kopie van de eerste pagina van uw paspoort ondersteunen enkel de verklaringen die u aflegt in verband met uw identiteit en uw woonplaats. Deze worden echter niet in vraag gesteld maar bevestigen daarentegen op geen enkele manier de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De twee boekjes met informatie over de communistische partij bevestigen uw asielrelaas evenmin. Er kunnen immers vraagtekens gezet worden bij uw verklaring omtrent deze boekjes. U verklaart namelijk dat deze boekjes werden uitgedeeld om zich over de partij te informeren (CGVS, p.18). Na vertaling blijkt echter dat deze boekjes uitsluitend voor intern gebruik zijn. Het betreft hier enerzijds een boekje waarop staat dat het specifiek voor intern gebruik is aangezien het de interne werking bespreekt voor het komende jaar. Anderzijds is het tweede boekje een beschrijving van de procedure van de interne verkiezingen, waarin onder andere besproken wordt wat de kwaliteiten zijn die verwacht worden van een lokale voorzitter. Gezien u zelf aangeeft geen lid te zijn van de ICP (CGVS, p.5), komt het dan ook bevreemdend over dat u over deze boekjes beschikt en dat u stelt dat ze uitgedeeld werden. Hoe dan ook hebben documenten enkel een ondersteunende functie, waarbij ze een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, maar een ongeloofwaardig relaas niet geloofwaardig kunnen maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"5.1 AAH recruteert op assertieve wijze

Het CGVS meldt in de bestreden beslissing dat er zich voldoende vrijwilligers aanmelden voor AAH en dat er geen rapporten bestaan over de gedwongen recrutering door deze organisatie.

Uiteraard is het een non-argument als zouden er zich voldoende vrijwilligers aanmelden voor AAH. AAH is een milizie die zowel oorlog voert in Irak als in Syrië. Uiteraard dient AAH – zoals overigens alle milities in de regio doen – een actief recruteringsbeleid te voeren om voldoende instroom te hebben om de inspanningen te kunnen volhouden.

Uiteraard ziet AAH liever meer dan minder nieuwe recruten.

Bovendien bestaan er rapporten dat AAH gefinancierd wordt vanuit Iran, zodat er alleszins geen financiële redenen bestaan in hoofde van AAH om hun ledenaantal beperkt te houden.

Ook bestaat er geen enkel rapport waarin “vrijwilligers” het lidmaatschap van AAH geweigerd zou worden.

Dat er zich aldus “voldoende” vrijwilligers aanmelden zodat het ongeloofwaardig zou zijn dat AAH verzoeker onder druk zet om hen te vervoegen, is een non-argument.

Bovendien is het geval van verzoeker ook geen geval van “gedwongen recrutering” in de strikte zin van het woord. Het is niet zoals bij kindsoldaten dat verzoeker zou zijn ontvoerd en gedwongen dient mee te vechten met AAH.

Verzoeker is echter een Sjiiet uit een streek waar AAH veel vrijwilligers kan recruter.

Veel kennissen en zelfs voormalige vrienden van verzoeker uit de streek hebben er vrijwillig voor gekozen om AAH te vervoegen.

AAH beschouwt het dan ook als normaal dat verzoeker hen tevens zou vervoegen en ging er in eerste instantie van uit dat verzoeker hen ook zou willen vervoegen.

AAH houdt echter niet van de goddeloze communisten, zodat in de ogen van AAH de schuld van de weigering lag bij de communistische vrienden van verzoeker.

AAH houdt alleszins niet van “groeperingen” die hun recrutering in de weg staan zoals de communistische vrienden van verzoeker.

Dat de verklaring van verzoeker op dit punt ongeloofwaardig zou zijn, is onjuist.

5.2 Aangaande de sympathie van verzoeker voor de CPI

Het CGVS stelt zich in de bestreden beslissing vragen bij de sympathie van verzoeker voor de Communistische Partij van Irak CPI. Verzoeker zou te weinig kennis hebben van de CPI.

Verzoeker heeft tijdens het gehoor duidelijk aangegeven dat hij geen lid is van de CPI en ook geen lid wenst te worden.

Wel heeft verzoeker enige sympathie voor de communistische ideeën van zijn vrienden, die wel lid zijn van de CPI.

Verzoeker spreekt niet met zijn vrienden af wegens hun lidmaatschap van de CPI.

Verzoeker spreekt enkel met zijn vrienden af omdat hij hen als personen beschouwt met een open geest. En uiteraard spreken zijn vrienden dan wel over de CPI.

Doch men kan verzoeker bezwaarlijk verwijten onvoldoende kennis te hebben van de CPI of om niet voor de CPI te stemmen: verzoeker was nooit lid van de CPI en hij heeft dit duidelijk aangegeven tijdens het gehoor.

Daarenboven waren de vragen over de CPI bijzonder vaag zodat verzoeker ook moeilijk enige concrete kennis tentoon kon spreiden.

5.3 Het paspoort van verzoeker

De overwegingen aangaande het paspoort van verzoeker zijn louter speculatief.

Verzoeker heeft zijn paspoort wel degelijk overhandigd aan de mensensmokkelaar. Het enige alternatief voor verzoeker was om in Turkije te blijven.

5.4 De heer A.A.

Of de heer A.A. dan wel een vriend van verzoeker betreft dan wel gemeenschappelijke vrienden heeft met verzoeker, is weinig relevant voor de beoordeling van de asielaanvraag.

Verzoeker weet wie A.A. is en heeft gemeenschappelijke vrienden, gelet op het feit dat zij allemaal uit dezelfde streek komen en vroeger nog samen op dezelfde school hebben gezeten.

Het verschil tussen de vertalingen van “vriend” en “kennis” of “kameraad” is overigens klein.

5.5 De veiligheidssituatie in Bagdad

Het CGVS beoordeelt de veiligheidssituatie in Bagdad als problematisch, maar stelt dat er onvoldoende willekeur is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan personen afkomstig van Bagdad.

Bovendien is er ondanks het hoge aantal doden door geweld, onder meer vanwege Islamitische Staat, het openbare leven niet stilgefallen, aldus het CGVS.

Verzoeker beschouwt deze visie van het CGVS als een onrealistische en overdreven positieve visie op het geweld in Bagdad.

Op de dag van het indienen van huidig verzoekschrift, zijnde 11 mei 2016, zijn er weer minstens 88 doden gevallen bij twee verschillende bomaanslagen in Bagdad. (STUK 3)

Verzoeker verdient dan ook op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus.”

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een persartikel (stuk 3).

Per drager brengt verweerder op 11 augustus 2012 samen met een aanvullende nota de COI Focus *"Irak. De actuele veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Per drager brengt verweerder op 19 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 en de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Per drager brengt verweerder op 22 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Musings on Iraq. Security in Iraq, Aug 8-14, 2016"* van 16 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Ter terechtzitting legt verzoeker een aantal documenten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij met zijn vrienden regelmatig sprak over de ideeën van de communistische ICP en dat hij in juli 2015 werd benaderd door de sjiiitische militie AAH om mee te strijden. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de sjiiitische milities functioneren met vrijwilligers en dat er dus geen sprake is van gedwongen rekrutering, (ii) verzoekers kennis van de communistische ICP en diens ideologie onaannemelijk beperkt is, (iii) zijn verklaringen omtrent zijn identiteitsdocumenten niet aannemelijk zijn, (iv) zijn verklaringen over de wijze waarop hij A.A. kent, tegenstrijdig zijn, en (v) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat het feit dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er geen sprake is van gedwongen rekrutering door de sjiiitische milities in Bagdad, een non-argument is. Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze informatie, doch hij laat na aan de hand van enig objectief stuk aan te tonen dat deze informatie onjuist of achterhaald zou zijn. Dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omdat hij weigerde deel te nemen aan de gevechten van AAH, terwijl uit objectieve informatie in het administratief dossier blijkt dat er geen sprake is van gedwongen rekrutering door AAH in Bagdad, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Dat de oorzaak van verzoekers weigering volgens AAH zou liggen bij de communistische vrienden van verzoeker, doet hieraan geen afbreuk.

Dat verzoeker geen lid is en geen lid wenst te worden van de communistische ICP, zoals hij in onderhavig verzoekschrift benadrukt, doet evenmin afbreuk aan de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing. Indien verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van zijn sympathie voor de communistische partij in Irak, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren over deze partij, temeer daar hij verklaarde dat hij op regelmatige basis met zijn vrienden sprak over deze partij en de ideologie ervan. Effectief lidmaatschap is geenszins een

vereiste om te kunnen antwoorden op een aantal kennisvragen betreffende deze partij. Dat deze vragen bijzonder vaag zouden zijn, waardoor verzoeker moeilijk enige concrete kennis tentoon kon spreiden, is een blote bewering die geenszins blijkt uit een lezing van gehoorverslag. Daarenboven is verzoeker zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te "sturen". Tevens weerhield niets verzoeker ervan om in onderhavig verzoekschrift, gelet op de volheid van rechtsmacht in het kader van onderhavig beroep, de concrete kennis uiteen te zetten die hij wenste te verduidelijken tijdens het gehoor, *quod non in casu*.

Betreffende zijn paspoort, komt verzoeker niet verder dan te herhalen dat hij dit paspoort afgaf aan de smokkelaar en het tegenspreken van de commissaris-generaal door te stellen dat diens overwegingen louter speculatief zijn. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen en het enkel tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder *in concreto* te trachten de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen, is geen dienstig verweer.

Betreffende zijn bekendheid met A.A. komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het opwerpen van enkele losse beweringen, namelijk dat dit weinig relevant is voor de beoordeling van de asielaanvraag, dat hij gemeenschappelijke vrienden heeft en dat het verschil tussen de vertalingen van "vriend", "kennis" of "kameraad" klein is. Er dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Verzoeker brengt geen enkel objectief en concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van vertaal- of andere communicatieproblemen.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 13), dient opgemerkt dat niet kan worden ingezien op welke wijze deze documenten afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven in de bestreden beslissing. Uit deze documenten blijkt immers dat verzoeker gehuwd is en dat zijn schoonouders aanvankelijk tegen dit huwelijk gekant waren maar het intussen aanvaarden en attesteert de FOD Buitenlandse Zaken op 7 mei 2014 dat het toen onmogelijk was om Iraakse documenten te legaliseren. In zoverre verzoeker hiermee wenst aan te voeren dat hij in zijn land van herkomst problemen kende omwille van zijn huwelijk daar zijn schoonouders hiermee niet akkoord gingen, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker nooit eerder melding maakte van deze vrees. Het voor het eerst opwerpen van deze vrees ter terechtzitting is laattijdig, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Bovendien blijkt uit de verklaring van zijn schoonouders dat zij het huwelijk intussen hebben aanvaard, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker hieromtrent een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Daarenboven dient vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 december 2015 geen enkele melding maakte van het feit dat hij gehuwd is doch wel in tegendeel uitdrukkelijk stelde dat hij ongehuwd is terwijl zijn huwelijksakte dateert van 3 april 2014 (administratief dossier, stuk 12, verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 14)).

Gelet op hetgeen voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (verzoekschrift, stuk 3), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 9 en 11) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS

minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER